

РЕШЕНИЕ

№ 3586

гр. София, 28.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в закрито заседание на 28.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разгледа дело номер **2496** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на сдружение „ВВФ – Световен фонд за дивата природа, Д. – К. програма”, регистрирано по ф. д. № 2763/2006г. на Софийски градски съд, 3 състав, против решение № ЗД-12/13.02.2013г. на главния секретар на Министерството на околната среда и водите (МОСВ), в частта му по т.1. С решение № 5430/08.08.2013г. по адм. д. № 2496/2013г. на настоящия състав, влязло в сила на 12.02.2014г., обжалваното решение на главния секретар на МОСВ е отменено, като министърът на околната среда и водите е задължен да предостави исканата информация, на основание чл.41, ал.1 ЗДОИ.

С молба от 09.05.2014г. на главния секретар на МОСВ е направено искане за поправка на очевидна фактическа грешка в постановеното съдебно решение, като думите „министъра на околната среда и водите“ се заменят с „главния секретар на МОСВ“. От страна на сдружението на 22.05.2014г. е постъпила молба, в която се излагат доводи, че от правна страна изглежда резонно, след като е отменен отказ на главния секретар, същият да бъде задължен да предостави информацията. Наред с това, понастоящем (за разлика от момента на постановяване на оспореното решение) главният секретар не е упълномощен до се произнася по заявления за достъп до информация и удовлетворяването на искането за поправка може да даде възможност на същия да шиканира. На последно място, задължен субект съгласно чл.28, ал.2 ЗДОИ, както и чл.21, ал.1 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС).

След като обсъди доводите на страните и извърши служебна проверка на делото, съдът в настоящия състав приема, че искането за поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на постановеното решение е неоснователно. Такава грешка е налице, когато действително формираната от съда воля не съответства на нейната външна изява. В случая такава несъответствие не е налице. Както е посочено в становището на жалбоподателя, произнасяне по постъпило искане за достъп до обществена информация относно околната среда, е дължимо от министъра на околната среда и водите съгласно чл.28, ал.2 ЗДОИ, съответно чл.21, ал.1 ЗООС, като именно до министъра е било отправено искането за достъп (л.21 от делото). С оглед липсата на спор между страните, съдът в настоящия състав е приел, че обжалваното решение № ЗД-12/13.02.2013г. е издадено от компетентен орган, макар заповедта за възлагане на подобно правомощие на главния секретар да не е била представена по делото. Същата не е била приложена в преписката, от която е част предвид цитирането ѝ в мотивите на обжалваното решение – заповед № РД-75/26.01.2010г. на министъра на околната среда и водите. При липсата на заповед за възлагане на функции, съдът е взел предвид цитираните по-горе разпоредби, като е задължил посочения в тях орган, до когото в случая е било отправено искането от 18.01.2013г., да предостави исканата информация. В този смисъл, между формираната воля на съда и външното ѝ изражение, обективизирано в постановения диспозитив, няма несъответствие, представляващо основание за допускане на поправка.

За пълнота на изложението е необходимо да се посочи и, че процесуалният представител на министъра на околната среда и водите изрично е заявил в открито съдебно заседание на 10.12.2013г. по адм. д. № 14482/2013г. на Върховния административен съд, Седмо отделение, че произнасянето по искания за достъп до информация не е била делегирано отново на главния секретар. Това изявление с подкрепя от представените с частна жалба вх. № 21409/16.12.2013г. на Върховния административен съд заповеди № РД-75/26.01.2010г. и № РД-485/05.06.2013г. на министъра на околната среда и водите. С т.Ш от втората е отменена първата, като видно от двете, към датата на постановяване на решение № ЗД-12/13.02.2013г. на главния секретар на МОСВ последният е бил надлежно овластен да се произнася по искания за достъп до информация, докато считано от 05.06.2013г., не разполага с това правомощие.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането от 09.05.2014г. на главния секретар на Министерството на околната среда и водите, за поправка на очевидна фактическа грешка в решение № 5430/08.08.2013г. по адм. д. № 2496/2013г. на Административен съд София град, като вместо думите: „министъра на околната среда и водите» се чете: «главния секретар на Министерството на околната среда и водите“.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: